

A versenyzők általában vonalzóval mérték a vízszint magasságát, a kifolyási időt pedig stopperrel. Voltak azonban, akik ettől eltérő megoldást választottak. *Monostori Zsófia* (Kaposvár, Munkácsy M. Gimn., III. o. t.) például hurkapálcát dugott a vízbe, s a benedvesedett részt kényelmesebb körülmények között mérte meg. *Bozsér Pál* (Budapest, Kilián Gy. Gimn., I. o. t.) integrált áramkörrel vezérelt kvarcórával mérte az időt, s így 0,1 s-os pontosságot sikerült elérnie. Két versenyzőnek házilag kellett WC-tartályt utánpótló berendezést készíteni, mert a lakásukban a hagyományostól eltérő volt a tartály.

Azok jártak el gondosan, akik följegyezték a tartály méreteit és a visszamaradó vízmagasságot, így módon elvileg lehetséges a mérésük reprodukálása, ellenőrzése. Sokan megelégedtek a mérések megismétlésének és a hiba nagyságrendi becslésének fontosságáról. A mérési adatok általában azt mutatták, hogy az idő–magasság összefüggés nem lineáris, tehát a kifolyás átlagsebessége a kezdeti vízszintmagasságtól is függ. Néhányan ennek elméleti értelmezésével is próbálkoztak.